

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: اکرم پیرکهن، ۱۳۸۹

حق اشتغال زن در فقه و حقوق

اشتغال نیز همانند سایر حقوق یک حق طبیعی برای هر انسانی اعم از زن و مرد می باشد و زن و مرد به عنوان پیکره تشکیل دهنده اجتماع بشری در تعامل اجتماعی افراد و روابط اقتصادی انسانها با هم ، هر کدام نقش خاص خود را ایفا می کنند . فعالیت‌های جسمی و روحی زن و مرد از یک طرف و حقوق و تکالیف متعددی که هر یک در مقابل دیگری دارد از طرف دیگر سبب می شود که میزان تاثیر آنها در جامعه و میزان تاثیر پذیری هر یک به نوعی متفاوت از دیگری باشد . در اینجا ضمن تاکید بر این حق طبیعی زن ، برآنیم که با تبیین همه جانبه آن ، این شبهه را که مکتب اسلام زن را از هر گونه اشتغال و کار ممنوع ساخته برطرف سازیم . سپس بعد از بررسی آیات و روایت و آراء و نظریات مختلف فقهی پیرامون حق اشتغال زنان و همچنین با تاکید بر مقرراتی که به جهت خلقی و خلقی در کنار اشتغال رعایت آنها برای زنان الزامی است به این نتیجه می رسیم که با ملاحظه اصول و مبانی فقه اسلامی اشتغال زنان در جامعه ، امروز به عنوان یک ضرورت غیرقابل انکار مطرح است از جمله در مشاغلی مانند تعلیم و تربیت دختران و زنان و درمان بیماریهای خاص زنان (مامائی و پرستاری زنان) و ... نصوصی که اشتغال زنان را ممنوع می داند شامل مواردی است که با حقوق افراد خانواده تعارض پیدا می کند . (یعنی یا مخالف با حق شوهر و فرزندان است) و یا شخصیت و شانیت زن را در جامعه خدشه دار می کند . (مانند اشتغال به شغل بنایی و کارگری) در این نوشتار برآنیم که جایگاه اشتغال و مقررات پیرامون آن را بررسی فقهی و حقوقی کرده و پیامدهای آن را بررسی کنیم که آیا اشتغال زنان یا عدم اشتغال آنان چه تاثیراتی بر خود زن - همسر - فرزندان و جامعه دارد .

کلیدواژه‌ها: زنان ، اشتغال ، اشتغال زنان ، عدم اشتغال زنان . پیامدها . قانون

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۰۷۸۸۲۰۱۱

تاریخ دفاع: ۱۳۸۹/۱۱/۲۱

رشته‌ی تحصیلی: الهیات و معارف اسلامی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: عباس برزویی

استاد مشاور: حسنعلی معدنی